

Sygn. akt IV CSK 83/17

POSTANOWIENIE

Dnia 19 września 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z powództwa A. P., M. P., X. P. i Y. P.
przeciwko D. X.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 19 września 2017 r.,

na skutek dwóch skarg kasacyjnych

- powodów oraz pozwanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 11 października 2016 r., sygn. akt I ACa [...],

**1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej powodów
do rozpoznania**

2) przyjmuje skargę kasacyjną pozwanego do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] skargi kasacyjne wniosły obie strony : powodowie A. P., M. P., X. P., Y. P. oraz pozwany D. X, w związku z czym należy podnieść, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji silnie nacechowanym pierwiastkiem publicznoprawnym, a jej rolą nie jest korygowanie wszelkich orzeczeń sądowych zawierających ewentualne uchybienia, ponieważ tę funkcję realizują zwyczajne środki zaskarżenia i skarga o wznowienie postępowania. Skarga kasacyjna służy ochronie interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa, wkład Sądu Najwyższego w rozwój jurysprudencji i prawa pozytywnego oraz eliminowanie z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu nieważnym lub orzeczeń oczywiście niezgodnych z prawem. Taka konstrukcja i rola skargi kasacyjnej powoduje konieczność poddania jej kontroli wstępnej pod kątem spełniania kryteriów kwalifikujących do przedstawienia skargi Sądowi Najwyższemu w celu merytorycznego rozpoznania.

Stosownie do 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych, budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Powodowie oparli wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, na istnieniu istotnego zagadnienia prawnego oraz na oczywistej zasadności skargi kasacyjnej.

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 punkt 1 k.p.c. jest objęte podstawami kasacyjnymi, doniosłe z punktu widzenia wyniku przedstawionej sprawy, nowe i dotychczas w orzecznictwie nie rozstrzygnięte

zagadnienie jurydyczne, którego wyjaśnienie może przyczynić się nie tylko do rozstrzygnięcia tej konkretnej sprawy, ale także do rozwoju prawa. Oparcie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na tej przyczynie kasacyjnej obliuguje skarżącego do sformułowania istotnego zagadnienia prawnego, wskazania argumentów prawnych uzasadniających wątpliwości skarżącego prowadzące do możliwych rozbieżnych ocen prawnych oraz przedstawienia własnego stanowiska (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 maja 2006 r., V CSK 75/06, nie publ.).

Skarżący wskazali, że istotne zagadnienie prawne dotyczy zakresu uprawnienia sądu drugiej instancji do dokonania odmiennych ustaleń faktycznych bez przeprowadzania postępowania dowodowego, ale kwestia ta nie spełnia przedstawionych wyżej wymagań. W orzecznictwie Sądu Najwyższego i nauce prawa ugruntowany jest bowiem pogląd zgodnie z którym sąd drugiej instancji może zmienić ustalenia faktyczne stanowiące podstawę wydania wyroku sądu pierwszej instancji bez przeprowadzenia postępowania dowodowego uzasadniającego odmienne ustalenia, chyba że szczególne okoliczności wymagają ponowienia lub uzupełnienia tego postępowania (por. uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 23 marca 1999 r. III CZP 59/98, OSNC 1999/7-8/124).

Powodowie nie wykazali także przesłanki oczywistej zasadności skargi, opartej na zarzutach naruszenia przez Sąd drugiej instancji przepisów postępowania - art. 233 § 1 k.p.c. i art. 391 § 1 k.p.c., art. 328 § 2 w zw. z art. 233 § 1 oraz art. 382 i 391 § 1 k.p.c. Oparcie wniosku na tej przesłance wymaga wykazania niewątpliwej, widocznej na pierwszy rzut oka (*prima facie*), bez konieczności pogłębionej analizy, sprzeczności wykładni lub zastosowania prawa materialnego lub procesowego z brzmieniem przepisów lub powszechnie przyjętymi regułami interpretacji (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 22 stycznia 2008 r., I UK 218/07, z dnia 26 lutego 2008 r., II UK 317/07, z dnia 9 maja 2008 r., II PK 11/08, z dnia 21 maja 2008 r., I UK 11/08, z dnia 9 czerwca 2008 r., II UK 38/08), czemu skarżąca nie sprostowała zwłaszcza w sytuacji niedopuszczalności formułowania w skardze kasacyjnej zarzutów dotyczących oceny dowodów i ustaleń faktycznych (art. 398³ § 3 k.p.c.). W świetle powyższych

wskazań brak podstaw do przyjęcia skargi kasacyjnej powodów do rozpoznania, w związku z czym orzeczono jak w sentencji.

aw

jw